

ELS FONS PRIVATS I PATRIMONIALS DE L'ARXIU JOSEP M. CUYÀS I TOLOSA

M. DOLORS NIETO SABATER

Al núm. 6 d'aquesta mateixa revista, presentàvem els catàlegs de la documentació de dos patrimonis familiars de l'Arxiu Josep M. Cuyàs que es conserva al Museu de Badalona¹.

D'aleshores ençà s'ha continuat la classificació i l'ordenació de la documentació d'aquest arxiu, alhora que s'han anat elaborant les eines i els instruments adequats que permeten posar a disposició de les persones interessades la documentació que s'hi conserva.

En aquest article (que continua i completa l'anterior) volem donar a conèixer la resta de fons privats i patrimonials conservats a l'Arxiu Josep M. Cuyàs, dels quals es disposa ja d'un catàleg.

Els fons personals i patrimonials que presentem són, gairebé tots, fons documentals molt petits. De fet, per a la majoria de casos, seria més propi parlar de col·leccions de documents que no pas de fons. Hom té la impressió que són llibres i documents que, per les raons que sigui, Josep M. Cuyàs Tolosa havia pogut recollir i conservar.

La documentació ens ha arribat sense cap mena de classificació pròpia ni cap referència d'anteriors classificacions. En els casos que el nombre de documents ho ha admès, s'ha classificat la documentació estructurant-la en blocs: documentació familiar, documentació patrimonial, documentació judicial i

altra documentació. En els casos que el nombre de documents no ho feia necessari, s'han ordenat de forma cronològica. Per a la descripció de cada un dels documents s'han seguit els mateixos criteris que ja es van usar en fer la classificació dels fons de la família Blanch i de la família Cuyàs.

Procurarem aquí, a partir de la mateixa documentació classificada, informar d'aquests fons i fer un breu repàs de la identitat i de la història de les famílies.

Fons de la família Barriga Soler

Aquest fons documental és format per documentació procedent de la família Barriga i per documentació procedent de la família Soler (Vegeu taules).

Aquestes dues famílies pageses badalonines uneixen els seus patrimonis en la persona de Josep Barriga Soler (1818-1892), fill de Francesc d'Assís Barriga Rehull i de Rosa Soler Pujol, i hereu d'ambdós.

El pare de Josep Barriga, Francesc d'Assís Barriga Rehull (àlies Patró), fou, a partir de 1849, l'hereu del patrimoni Barriga, la casa principal del qual era a la plaça (avui plaça de la Constitució).

La mare de Josep Barriga, Rosa Soler Pujol, va ser l'hereva del patrimoni Soler mercès al testament del seu pare, Josep

Casa pairal de la família Soler, coneguda després per can Barriga (Museu de Badalona. Arxiu Josep M. Cuyàs).

Soler Parellada (+1843), en no haver-hi cap descendent directe masculí. La casa principal dels Soler era situada a la part baixa de Canyet, a la riera (es tracta de la masia coneguda pel nom de Can Barriga, avui de propietat municipal, on hi ha ubicada l'escola Marinada). A partir del moment que Rosa Soler es fa càrrec del patrimoni, el matrimoni Barriga Soler es trasllada a viure a la masia de la riera de Canyet, que esdevé la casa patrimonial.

A mitjan segle XIX quan s'ajuntaren els dos patrimonis, les seves propietats eren situades a diverses zones del municipi. Tenien habitatges al carrer de la Quintana (nom que rebia una part de l'actual avinguda Martí Pujol), a la plaça de la Constitució i al carrer Lladó i, a final de segle, reincorporaren unes cases situades al carrer de les Eres que Josepa Rehull (mare de Francesc d'Assís Barriga) havia deixat en herència al seu fill Olaguer, prevere.

Pel que fa a les terres, en tenen a Canyet (prop de la casa pairal, a la torrentera de l'Amigó, a la zona de can Pontons i al Torrent de la Font), a la riera de Pomar, al turó d'en Canyadó (a la zona de les Guixeres), a la serra de les Mosques d'Ase, a Llefià (a la part superior de l'actual barri de la Salut, i a tocar el riu Besòs) i a Valldeguia. Majoritàriament són terres dedicades al conreu de la vinya, però disposen, també, de terres amb garrofers i amb cereals de secà i de terres dedicades al conreu de gadiu².

La documentació que conservem d'aquest fons patrimonial abraça des de mitjan del segle XVI fins a final del segle XIX. Tant els Barriga com els Soler són famílies pageses amb diverses propietats al terme municipal de Badalona. De la lectura de la documentació, podem afirmar que pertanyen al grup dels pagesos assentats que, per bé que no han estat propietaris a-

dials, no han vist afectat el manteniment de la propietat en cap moment. Algun membre de la família, especialment Barriga, al segle XVIII ocuparà càrrecs al govern de la vila de Badalona.

El fons documental d'aquesta família és format per uns 430 documents que ocupen un total de 0,40 m lineals.

Com sol passar en tots els fons patrimonials, el seu contingut és format, sobretot, per la documentació notarial que acredita l'adquisició i possessió d'un patrimoni; i, també, per la documentació judicial que té a veure amb els plets que aquest mateix patrimoni ha portat.

Aquesta documentació bàsica va acompanyada d'altra que justifica la titularitat de la propietat (testaments, capítols matrimonials, etc) i, també, d'alguns documents ben precisos de la família que informen d'alguna de les seves particularitats (alguna publicació, correspondència, etc).

Destaquem, per la interessant informació que conté, el document núm. 46 (fons de la família Barriga) del catàleg. Es tracta d'un document en forma de llibre amb el títol següent: "Llibre de comtas y notas de mi Francesc Barriga". A l'interior s'hi especifica:

"En nom de Déu y de la umil verge Maria, jo Francesc Barriga, pagès de la vila de Badalona, componch lo present llibre a fi de tenir notat los actes de las pessos de terra y altres escripturas conbenientas de ma eretat y per diferentes altres notícias al qual he fet lo present llibre en lo mes de abril del any de 1781."

Essent veritat el contingut explicat, aquest document inclou, també:

- “Rubrica del contingut en los actes de pergami de la casa del Mas Soler de la parroquia de Sta. Maria de Badalona posats en numeros con se segueix”.
- Ressenyes de diversos documents de la família i de dades familiars: naixements, casaments, testaments, etc.
- Una narració del que passa a França amb motiu de la revolució de 1789, de la guerra del francès i del que passa a Badalona en aquella mateixa època.

Un altre document interessant, ben diferent de l'anterior, és el document 37 (fons de la família Barriga) del catàleg. Es tracta d'un plec de fulls cosits, amb data de l'any 1786, escrits, segurament, per Miquel Barriga Sala. Sota el títol de “Llibreta de notas de la agricultura” relaciona com cal actuar en moments i aspectes diversos de la feina agrícola. Alguns exemples:

- “Secret dels presagis que ha de tenir cognisió com son de plujas, vents, bon temps y altres diversitat de temps lo pare de familias de la agricultura se ha de fer com aquí se segueix”.
- “Secret en que ha de sembrar lo pages tota espeia de grans, en quins mesos del any y en quina forma”:
- “Secret per a conservar lo vi”.
- “Secret per conixer si en lo vi hia agua”.

Però no tan sols recull receptes per les feines agrícoles, també en recull per “curar diferents mals de personas”.

- “Remey per curar de febras...”
- “Remey per curar de cuchs de qualsevol persona que siga tant gran com xichs...”
- “Remey molt bo per qualsevol persona que tinga la mara enremada per al cos...”
- “Ramey per curar qualsevol persona de mal de costat”.
- “Remey molt sert per qualsevol que siga flux de orina que acostuman orinar al llit sens sentirsen”...

I recull, també, remeis i procediments per a altres coses:

- “Per fer tint per tanyir portas, finestras o taulas...”
- “Per rentar quadros”.
- “Remey molt sert pera curar de esparbarenys de qualsevol animal...”
- “Resepta per curar alguna vestia que tinga mal de ventre...”
- “Si bolev fer tornar pels ab alguna bestia en alguna part de haont non tinga...”

Així, doncs, anotacions d'un llibre de capçalera d'un pagès.

Fons de la família Vehils del camí ral

Els Vehils del camí ral són una família badalonina de pagesos i pescadors que tenen la casa pairal a la Sagrera, a tocar el camí de comunicació de Barcelona a Mataró (l'actual carrer de Francesc Layret). Es tenen notícies d'aquesta família i d'aquesta ubicació des del segle XVI.

A mitjan segle XVI els Vehils són el matrimoni format per Pere Andreu, àlies Vehils menor, pagès, i Caterina Rosell. Caterina, filla d'Anton Rosell i d'Eulàlia, serà l'hereva del seu pare i, amb el seu patrimoni, forma el que serà la part principal del patrimoni dels Vehils del camí ral: “una gran peça de terra, part campa i part erma i inculta, situada a la parròquia de Badalona, prop del mar”. Aquesta gran peça de terra delimita, a orient, amb béns de Francesc Soley, pagès de Badalona, a migdia, amb la ribera del mar, a ponent, amb honors d'Agustí Planas i, a tramuntana, amb el camí ral de la Marina. Una part important, doncs, del que serà, a partir de mitjan segle XVIII, el barri de “baix a mar”.

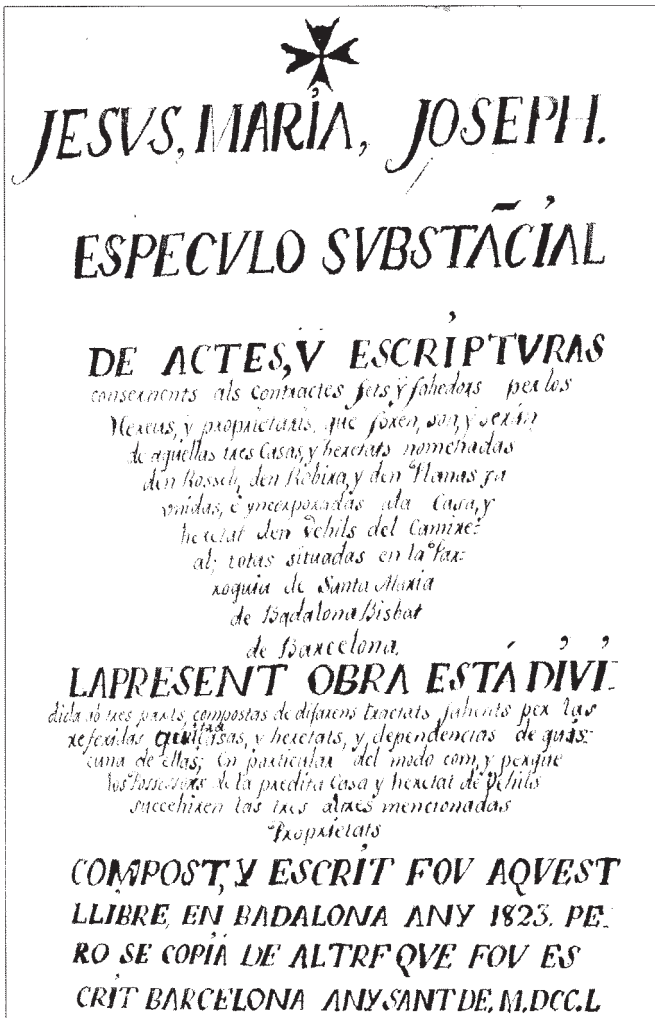
A mitjan segle XVII, el matrimoni entre Pere Pau Vehils, pagès de Badalona, i Anna M. Rovira (hereva del mas Rovira de Pomar), incorpora el patrimoni d'aquesta a la casa

Vehils. Les propietats del mas Rovira són el mas mateix i algunes peces de terra de conreu, de bosc i de muntanya situades a la part alta de Pomar, a la zona de Montalegre. La persona en la qual s'ajunten els patrimonis és Francesc Vehils Rovira, hereu del seu pare, Pere Pau Vehils, i hereu també de la seva mare, Anna M. Rovira.

Els béns del patrimoni d'en Planas de la plaça també formaran part dels d'en Vehils. Ho faran en la persona de Francesc Vehils Rovira, mercès a l'herència d'Antiga Planas. Antiga Planas es va casar en terceres núpcies amb Francesc Vehils. No va tenir mai cap fill i, en testar, va deixar el seu patrimoni al nét del seu tercer espòs. Les propietats dels Planas de la plaça, disperses pel terme municipal, són importants pel que fa a peces de terra per al conreu i també per les propietats urbanes. La documentació d'aquest patrimoni familiar que es conserva a l'Arxiu Josep M. Cuyàs Tolosa és ben reduïda: només 3 documents. Tot i així, un d'aquests documents és un llibre *espéculo*. Utilitzarem la descripció mateixa que fa el llibre *espéculo* del seu contingut, per definir què és:

“Jesús, Maria, Josep. Especulo substancial de actes y escrituras consernents als contractes fets i fahedors per los hereus y propietaris que foren, son y serán de aquellas tres casas y heretats nomenadas den Rossell, den Rovira y den Planas ya unidas e incorporadas a la casa y heretat den Vehils del camiral; todas situadas en la parroquia de Santa Maria de Badalona, bisbat de Barcelona... Compost y escrit fou aquest llibre, en Badalona any 1823. Pero se copia de altre que fou escrit Barcelona any sant de MDCCL”.

Aquest llibre es redacta com un instrument per a la gestió del patrimoni dels Vehils. El document té una introducció en la qual s'explica:

✠

JESVS, MARIA, JOSEPH.

ESPECULO SUBSTANCIAL

DE ACTES, Y ESCRITURAS

consernents als contractes fets y fahedors per los hereus y propietaris que foren, son y serán de aquellas tres casas y heretats nomenadas den Rossell, den Rovira y den Planas ya unidas e incorporadas a la casa y heretat den Vehils del camiral; todas situadas en la parroquia de Santa Maria de Badalona Bisbat de Barcelona.

LAPRESENT OBRA ESTÁ DIVI

dida a tres parts, compostas de difarens titulos, fahedors per las referidas Casas, y heretats, y dependencias de quales una de ellas; en particular del modo com y por que los hereiros de la pacheda casa y heretat de Vehils sucesieren las tres otras mencionadas Propietatis

COMPOST, Y ESCRIT FOU AQUEST

LLIBRE, EN BADALONA ANY 1823. PE

RO SE COPIA DE ALTRFQUE FOU ES

CRIT BARCELONA ANY SANT DE M.DCC.L

Primera pàgina de l'*espéculo* de la família Vehils (Museu de Badalona. Arxiu Josep M. Cuyàs).

“Tot lo contingut en la present obra se ha extret y format de actes autèntichs, y algunas notas escritas en llibretas y altres papers volans, quals de molt tems atrás estaban recondits en la casa de la propia habitació dels hereus Vehils del camí ral de Badalona, qui los tenian y apreciaban com instruments necessaris per la conserbació de las propietats y altres dependencias de dita casa, pero ignoraban lo contingut de la major part de aquells, ja per esser en pergamins escrits antichs, y maltractats, com tambe per estar destriats, sens arreglament y registre necessari per la serca de semblants escripturas; de lo que resultaba alguns danys, molestias e inconbenients contra los mateixos hereus Vehils, ...”

És a dir, ordenen l'arxiu. Perquè, fins aquell moment, malgrat disposar de la documentació que els serveix i els convé per a la defensa i la gestió dels seus interessos, no els serveix de res perquè no està organitzada. Amb l'elaboració de l'*espéculo* fan l'inventari de l'arxiu.

La documentació es relaciona separant els patrimonis d'origen. La primera part abasta tota la documentació que fa referència a la casa i heretat dita d'en Vehils del camí ral. En la segona, el mateix pel que fa al patrimoni de la casa i heretat del mas Rovira de Pomar (abans dit Miquel i, encara anteriorment, Refart). I, en la tercera, el mateix pel que fa a la casa i heretat d'en Planas, dit de la plaça.

En la introducció a l'*espéculo* s'informa, també, de com actuar per trobar la documentació o per incorporar les dades de nous actes.

El document, per acabar d'arrodonir la seva utilitat i facilitar-ne l'ús, incorpora un índex alfabètic general, així com un

índex toponímic dels llocs o paratges on hi ha les cases i les peces de terra.

Finalment, cal dir que inclou un arbre genealògic que dóna compte de la història familiar i de les seves transmissions i incorporacions patrimonials, mercès al qual hom pot resseguir aquest patrimoni des del segle XVI fins a inici del segle XIX.

Així, doncs, malgrat que el fons documental de la família Vehils del camí ral, sigui un fons documental tan petit (ja hem esmentat que només hi ha tres documents), l'existència d'aquest *espéculo* fa possible l'estudi d'aquest patrimoni durant més de tres segles.

Fons de la família Pujol-Blanch-Barriga

Es tracta de dos patrimonis badalonins que s'ajunten a principi del segle XIX (vegeu taules).

D'una banda, el patrimoni Pujol. Són pagesos propietaris ubicats a Canyet des de l'edat mitjana. La masia dels Pujol, existeix encara avui. A primers del segle XIX, l'hereu del patrimoni és Josep Pujol Rosés, fill de Francesc Pujol Oriac i de Teresa Rosés.

De l'altra, el patrimoni Blanch Barriga. L'hereva d'aquest patrimoni és M. Anna Rosés Blanch Barriga, filla de Felip Rosés i de Francesca Blanch Barriga Seriol. M. Anna és titular del patrimoni Blanch Barriga per herència testamentària de la seva mare i de la seva àvia materna.

Josep Pujol Rosés i M. Anna Rosés Blanch Barriga són cosins germans. En els seus capítols matrimonials, fets el 24 de juny

Masia de can Pujol a Canyet (Museu de Badalona. Arxiu Josep M. Cuyàs).

de 1812, s'hi esmenten les aportacions patrimonials que fa cada un d'ells. Josep Pujol no és titular encara del patrimoni, atès que Francesc Pujol és viu i es reserva l'usdefruit, però tot sembla indicar que ho serà quan mori el seu pare.

La documentació que es conserva és molt reduïda, per bé que hi ha un plec de fulls cosits (no complet) que recull, de manera separada, els actes documentals que pertanyen a cada un dels patrimonis. Aquesta documentació ens ha permès elaborar el quadre genealògic de les dues famílies des de final del segle XV fins el moment del casament de Josep i de M. Anna.

Com ja hem esmentat en tractar algun altre fons, aquest document permet fer un estudi del patrimoni d'aquestes dues importants famílies pageses de Badalona.

Fons de Feliu Capdevila, cirurgià

Format per dos documents. Un, és un llibre de rebudes d'aquest cirurgià, amb anotacions des de 1780 a 1840 aproximadament. Són anotacions de censos que cobra o bé de pensions de cens que paga.

Feliu Capdevila deu morir a final del segle XVIII, i els seus béns passen a ser gestionats per Josep Fàbregas com a curador dels béns del primer. A partir de 1810, Anton Capdevila (suposem que hereu de Feliu), es fa càrrec dels comptes, dels quals més endavant es farà càrrec el prevere Joan Vallmitjana. Sembla que Feliu Capdevila tenia algunes propietats al carrer de les Eres (als documents s'esmenta al Joc de la Pilota, que és el nom amb què al segle XVIII s'anomena sovint aquest carrer), i també a la Quintana (ha de ser l'actual carrer de la Quintana baixa i el carrer de Sant Sebastià).

(sovint l'àlies), a vegades la professió, i l'adreça. També la quantitat cobrada, ja sigui en moneda ja en espècie.

La població assistida per Segimon Canudes (Torà-Lleida-, 1778 -Badalona, 1846) és de Badalona, de Santa Coloma i de Tiana que, en aquells anys, incloïa "barris" de Montgat i de les Mallorquines.

Fons de la família Seriol de la plaça

Important família pagesa de Badalona de la qual es disposa de notícies i informacions des del segle XV. La casa pairal és a la plaça, topònim que s'afegeix al cognom per identificar-los (vegeu taula família Seriol).

És curiós com el cognom Seriol s'utilitza per referir-se a la casa i al patrimoni malgrat que ben aviat no és el cognom real de la família. A mitjan segle XVII, Eulàlia Seriol, pubilla, és casada amb Jaume Gelabert, fet pel qual els fills d'aquests tindran com a cognom principal el de Gelabert. Malgrat això, el cognom Seriol s'utilitzarà dues generacions més tard, encara que sigui afegit al segon cognom.

A la segona meitat del segle XVIII, Raimunda Gelabert Pujol Seriol és casada amb Pau Barriga. Un fill d'aquests, Francesc Barriga Gelabert Seriol, serà l'hereu del patrimoni, mentre que una filla, Marianna, es casarà amb Joan Blanch Barriga. No és estrany, doncs, trobar algun document que fa referència al patrimoni Blanch Barriga, i més quan un nebot d'aquesta (Martí Planas) es fa responsable durant una època de l'administració del patrimoni de Marianna Blanch Barriga.

A partir de final del segle XVIII, el cognom Planas (Martí Planas es casa amb Francesca Barriga Gelabert) pren el

relleu i, des d'aleshores, serà el cognom pel qual s'identificarà el patrimoni.

La documentació que es conserva és dels segles XVII i XVIII. És poc voluminosa i té a veure amb la gestió del patrimoni. Malgrat tot, ens ha permès elaborar la genealogia (especialment la que té a veure amb la transmissió de la propietat) de mitjan segle XVII fins a principi del segle XIX, alhora que relacionar-la amb altres branques familiars de les quals es disposa també de documentació (fons Pujol-Blanch-Barriga i la família Planas)

Fons de la família Planas

La documentació d'aquesta família, encara que forma part del fons de la família Seriol de la plaça, s'ha mantingut a part i descrit separatament.

Hi ha una relació que conté informació de 27 documents descrits com a "Papers que serveixen de poca utilitat per la casa de Planas: no obstant han notats als numeros per lo que podia servir la notisia de son contengut".

Vist que alguns d'aquests documents existien (concretament 14), s'han mantingut agrupats sota l'epígraf de Família Planas. La datació d'aquests documents és molt dispersa: 1549 a 1812.

Fons de Pere Ribas

Els documents que formen aquest fons són del segle XIX, encara que n'hi ha algun del segle XVIII i del segle XX. El contingut de la documentació sembla formada a partir de la mort de Francesc Rovira Mandri (+1872), pagès i hisendat de Badalona.

Francesc Rovira té terres de conreu a diverses zones de Badalona (torrent de la Font, riera de Canyet, i a Batllòria), així com cases i propietats en cens al carrer del Rector. El seu patrimoni inclou, també, la propietat del mas Garreta de Sant Martí de Provençals, que havia estat de la seva esposa Marianna Mariner, morta l'any 1856.

Una part important de la documentació té a veure amb aquesta propietat i amb un seguit de plets mantinguts per raó d'aquesta propietat.

L'execució del testament de Francesc dóna peu a la redacció de diversos documents que són (a banda dels del mas Garreta) els que es formen aquest fons.

Fons de Francesc Puig Arquer del carrer Real

Es tracta d'un conjunt de llibretes a manera de dietari. La narració és de dos moments diferents. En primer lloc hi ha un conjunt de fulls lligats a manera de llibreta, numerats del 6 al 14. La data d'aquestes llibretes és del 19 de desembre de 1891 al 24 de desembre de 1912.

El segon bloc és format per quatre quaderns, també numerats, que van de l'1 de gener de 1917 al 31 de desembre de l'any 1918.

Fons de Jaume Artigas

Comprèn documentació de la primera meitat del segle XIX. Es tracta d'un fons molt dispers del qual convé esmentar que, més que un fons en el sentit de conjunt de documentació produïda, rebuda i conservada per un individu, família, llinatge etc, és un recull de documents.

Té d'interessant que Jaume Artigas, barceloní, va ser qui va adquirir el monestir de St. Jeroni de la Murtra durant el trienni 1820-1823 a raó del procés de venda dels béns del clero. El monestir tornarà a mans dels anteriors propietaris de novembre de 1823 al mes de setembre de 1835, per passar definitivament a mans de Jaume Artigas l'any 1835.

Entre la documentació conservada, hi ha algun document que és del fons del monestir de St. Jeroni de la Murtra.

Fons de la família Grangé

Es tracta d'un petit fons documental dels Grangé, pescadors de Badalona, format per documentació familiar (capítols matrimonials, certificat de baptisme i testament) i per documentació patrimonial (establiment de dues peces de terra amb l'obligació de construir casa, donació d'un llaüt i de les arts de pesca, etc). Els documents són de final del segle XVII fins a mitjan segle XIX.

Més enllà de l'interès que aquest fons té, volem comentar dos documents de final del segle XVIII. Són dos establiments en emfiteusi d'una peça de terra situada al sorral, amb l'obligació de construir-hi una casa i hort, i de gastar-s'hi una quantitat mínima de diners. L'establiment estipula una entrada (en aquest cas dues gallines) i el pagament d'un cens anual. En la clàusula de pagament del lluïisme (dret que cobra el propietari alodial quan hi ha qualsevol transmissió del bé a una tercera persona), Josep Esteve Galceran de Pinós i Sureda de Sant Martí, Marquès de Barbarà, com a senyor de la torre de Badalona, recorda el que segueix:

“...Pero no obstant es salvo y segur a dit Sr. otorgant així sobre dit tros, com sobre tot y qualsevol honor de pertinencias de la

referida gran pessa, y a mes de la prestació de delme de tots fruyts que Nostre Sr. donía en dita pessa que ha percebit y percebeix sa señoria. Y no menos los possessors de dita gran pessa de terra son y deuen ser homens propis y afocats y obligats a prestar sagrament y homenatge a la expressada torre de Badalona. Y se ha de saber, que encara que en lo dalt calendat acte de establiment se diga que ... y no se fasse mencio alguna de dita prestació del delme y sagrament y homenatge; ...”

A final del segle XVIII es recorden, curiosament, encara uns drets anteriors al segle XVII (s'esmenta un precari de 1617) encara no redimits i, per tant, perfectament exigibles. La Sentència Arbitral de Guadalupe (1486), que va significar la fi de la guerra dels remences, va posar les bases jurídiques perquè els pagesos remences poguessin redimir-se d'aquests drets. A final del segle XVIII, encara persisteixen.

Fons de la família Umbert

Es tracta de documentació del segle XIX i, especialment de la segona meitat, pertanyent a Francesca Barriga Torner i a Jaume Botey Garriga.

Recull documentació (i per tant informació) del patrimoni propietat de Francesca Barriga Torner, filla de Bartomeu Barriga, de Badalona, i de Jacinta Torner, de Sarrià.

Francesca, en primeres núpcies es va casar amb Ramon Amigó Umbert, amb el qual va tenir quatre fills (Coloma, Jacinta, Raimunda i Joan).

En segones núpcies, es va casar amb Jaume Botey Garriga, raó per la qual el fons recull també documentació procedent dels germans Pere i Feliu Botey i Xaus.

Fons de la família Arús

Ccomprèn un conjunt de documentació referida a dues famílies: la família Arús Puig, personificats especialment en Jaume Arús Puig, mort l'any 1847; i la família Puig Estrada, personificada en Francesc Puig Estrada. Aquest segon és un dels tutors dels béns dels fills impúbbers de Jaume Arús Puig.

Es tracta, sobretot, de documentació familiar (referida a matrimonis, defuncions i enterraments, a la tutoria dels fills de Jaume Arús, etc) de la primera meitat del segle XIX.

Fons de Josep Codina Cruspinera

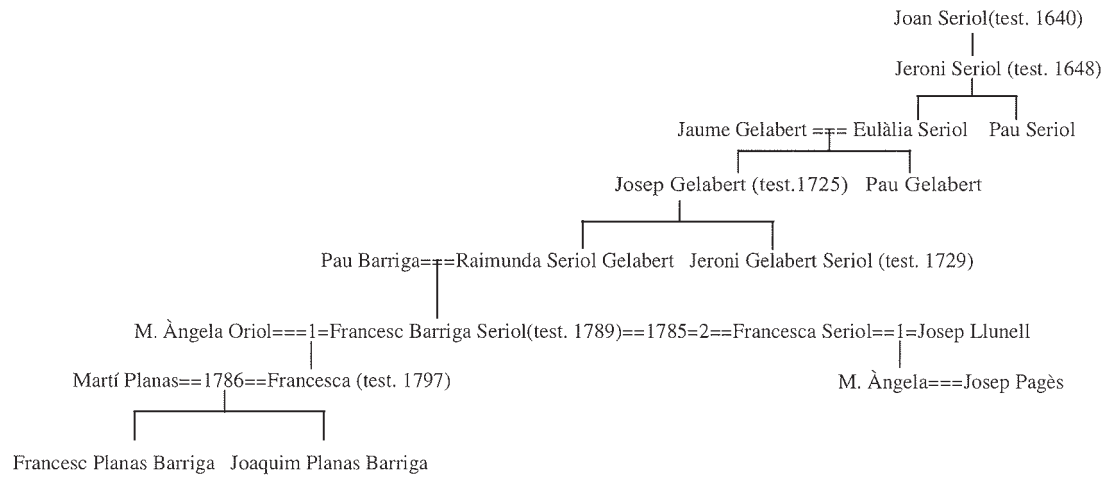
A diferència d'altres fons, els documents de Josep Codina Cruspinera són tots documentació patrimonial.

Josep Codina Cruspinera, nascut a Tiana cap a l'any 1825, resident a mitjan segle a Badalona (on declara ser paleta de professió) i, més endavant resident a Barcelona (moment a partir del qual consta com a propietari), a partir de mitjan segle XIX va adquirint diverses propietats a Badalona: primer al carrer de Sant Pere a tocar a la riera de Matamoros, més endavant al carrer Arnús i finalment al carrer Sant Bru. Els documents que es conserven tenen a veure amb aquestes propietats.

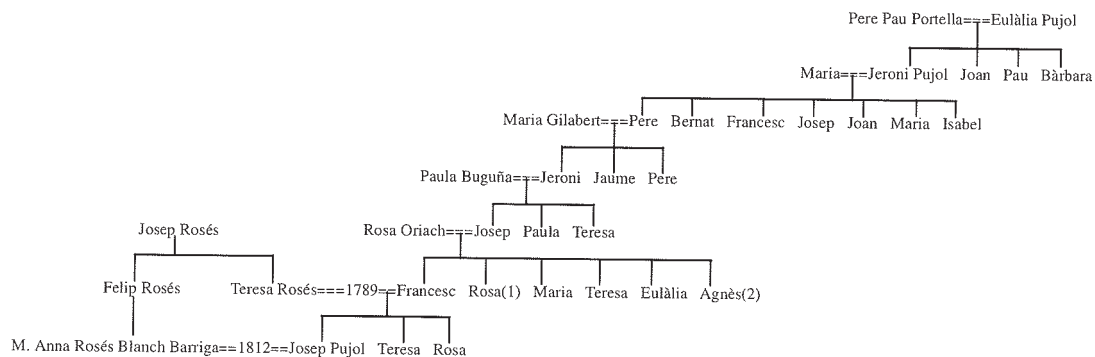
Fons de Joan Pongem, mercader de Barcelona

Fons format per un llibre de caixa de Joan Pongem, mercader d'indianes de Barcelona, i per cartes, factures i rebuts amb alguns dels seus clients. Les dates són entre 1759 i 1767.

Família Seriol de la plaça

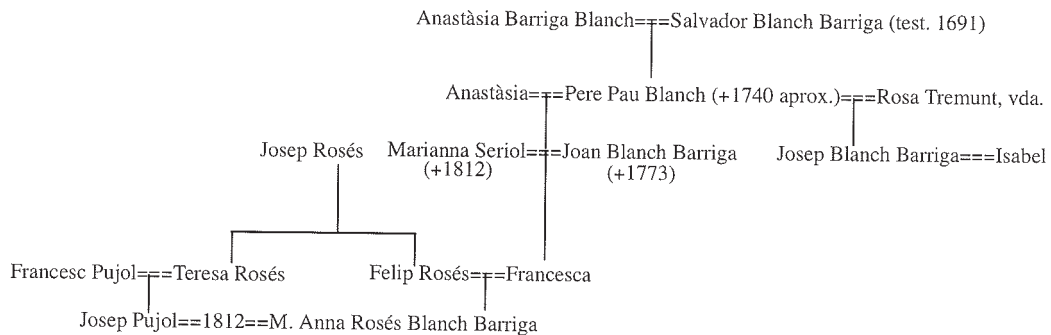
Família Pujol-Blanch Barriga. Família Pujol

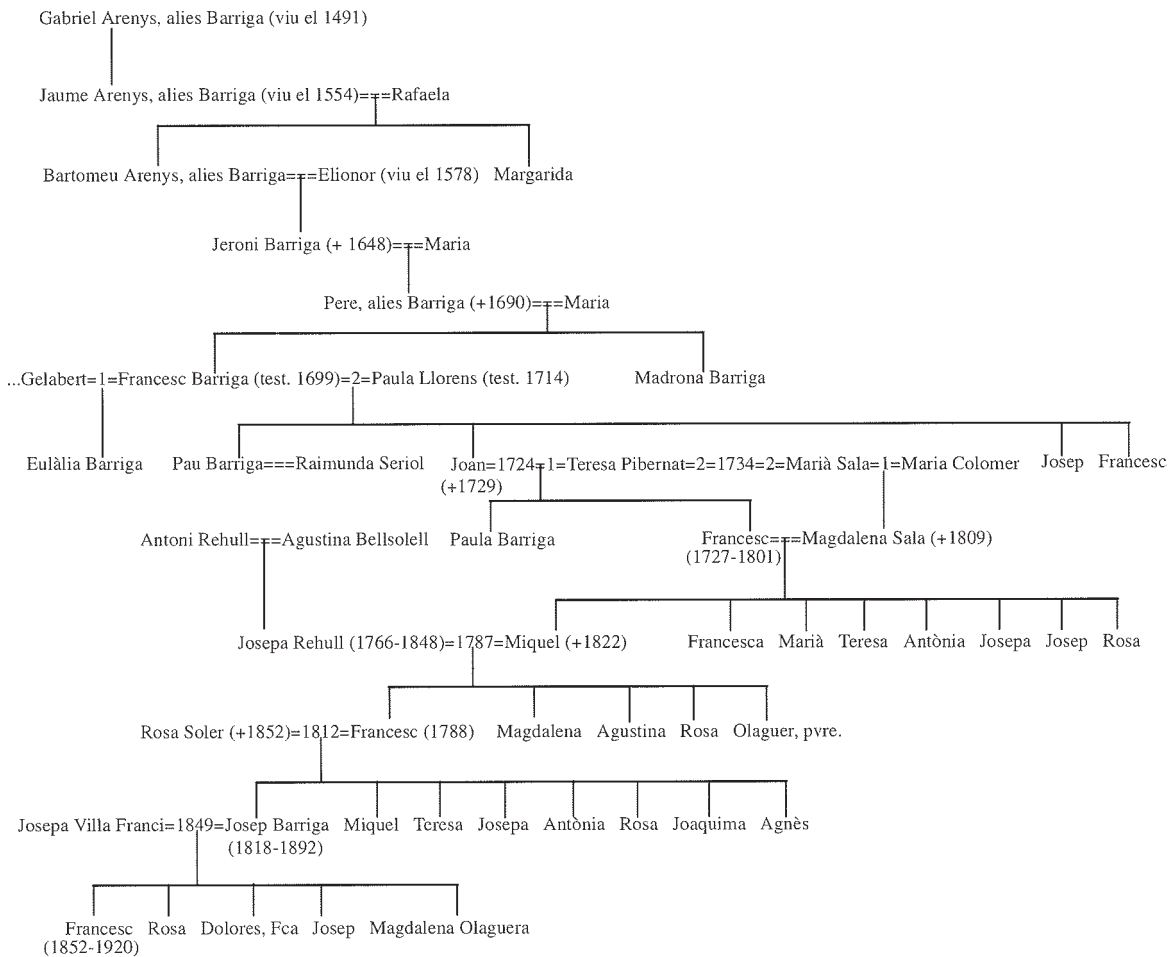
(1). L'any 1774, Rosa farà capitols matrimonials amb Pau Modolell (vegeu fons patrimonial Sra. Rubiés)

(2). L'any 1790, Agnès farà capitols matrimonials amb Josep Soler Parellada (vegeu fons patrimonial Barriga Soler).

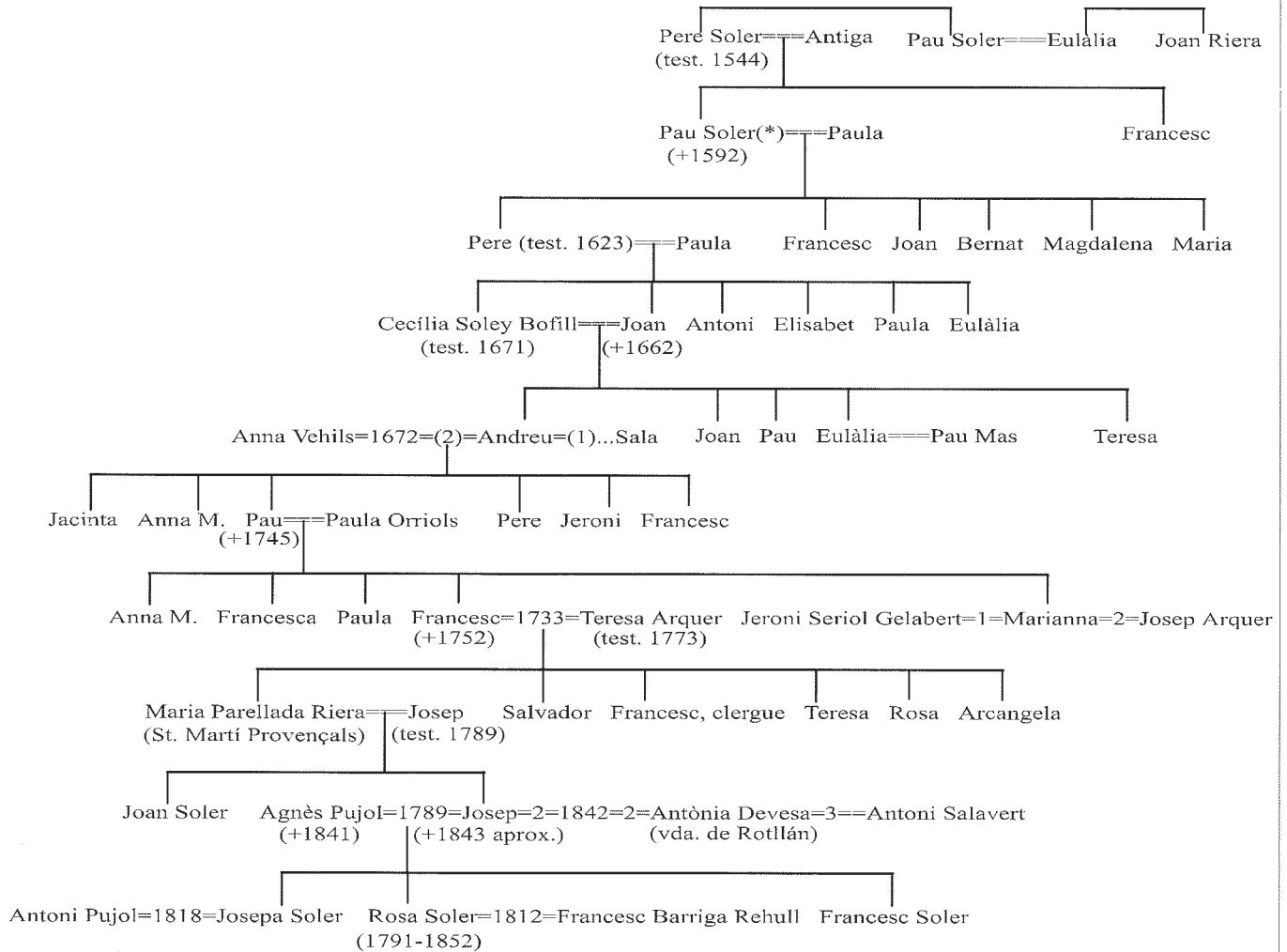
Família Pujol-Blanch Barriga. Família Blanch Barriga

Família Barriga-Soler. Família Barriga

Família Barriga Soler. Família Soler

(*). També hereu de Joan Riera (testament 1584)